

# РЕШЕНИЕ

№ 1515

гр. София, 10.03.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,**  
в публично заседание на 10.02.2021 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Елеонора Попова**

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **3767** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).  
Производството е образувано по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от И. П. И. против Ревизионен акт № Р- 22221016007248-091-001 от 10.10.2018 г., издаден от М. Й. С.- орган, възложил ревизията и В. С. Г.- ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 147/24.01.2019 г. на Директор на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите, в частта на определените задължения по ЗДДС за данъчни периоди м. 06, м. 08 и м. 09.2016 г. в размер на 553 464.37 лв. главница и 112 434.43 лв. лихви за забава. В жалбата са изложени твърдения за незаконосъобразност, неправилност и необоснованост на РА, поради издаването му в противоречие със събраните доказателства в хода на ревизията, разпоредбите на ЗДДС, практиката на ВАС и практиката на СЕС. Релевират се доводи наличие на достатъчно по вид и обем доказателства относно реалността на доставките между дружеството и неговите доставчици. Изтъква се, че дори доставчиците да не са представили поисканите им документи това не водило до извод, че не съществуват, а още по- малко, че липсват реални доставки, тъй като това било извън контрола на ревизираното лице. Позовава се на конкретна практика на СЕС и на ВАС, която цитира. Ирелевантни за признаване правото на данъчен кредит били обстоятелствата, изтъкнати от приходните органи. В заключение претендира отмяната на РА.  
В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен не се представлява. В

депозирана писмена молба поддържа жалбата. Претендира разноси, съгласно списък по чл.80 ГПК, който представя /л.272/. В писмени бележки моли съда да прогласи обжалвания ревизионен акт за нищожен, поради липсата на валидно електронно подписване с КЕП, за което излага подробни съображения. При условията на алтернативност моли да бъде отменен като незаконосъобразен, аргументирайки се в тази насока.

Ответният административен орган – Директор на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП-С., редовно уведомен, чрез процесуален представител излага становище за неоснователност и недоказаност на жалбата, моли съда да я отхвърли, по съображения изложени в решението, както и на приетата по делото експертиза. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 9189.00 лв.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд-София град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, намери следното:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Жалбата е подадена в 14-дневния преклузивен срок, чрез административния орган, от надлежно лице и при наличието на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима.

От фактическа страна, Съдът приема за установено:

Със Заповед №Р-22221016007248-020-001 от 19.10.2016 г. е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задължения за данък върху добавената стойност за периодите от 01.01.2016 г. до 30.09.2016 г. Заповедта за възлагане на ревизия е връчена на 18.11.2016 г. по реда на чл. 32 от ДОПК, след направени проверки на адреса за кореспонденция, на който не е открит представител или пълномощник на дружеството. За резултатите от проверките са изготвени Протокол №1101403 от 20.11.2016 г. и Протокол №1101402 от 28.10.2016 г. Съставено е съобщение по чл. 32, ал. 4 от ДОПК, поставено в ТД на НАП С. на 03.11.2016 г. и свалено на 18.11.2016 г., публикувано в интернет на 03.11.2016 г. На основание чл. 32, ал. 5 от ДОПК съобщението е изпратено по пощата, върнато с отбелязване „непознат на адреса“. На 03.11.2016 г. съобщението е изпратено и на посочения по-горе електронен адрес - [електронна поща], заявен от дружеството с молба до ТД В., И. Р. от 05.01.2016 г. Съгласно чл. 114, ал. 1 от ДОПК от датата на връчване на заповедта тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 18.02.2017 г. На основание чл. 113, ал. 3 от ДОПК във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК срокът на производството е продължен до 18.04.2018 г. със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221016007248-020- 002 от 17.02.2017 г., връчена на 06.04.2017 г. Със Заповед №Р-22221016007248-023-001 от 13.04.2017 г., връчена на 18.05.2017 г., ревизионното производство е спряно. Възобновено е със Заповед №Р-22221016007248-143-001 от 11.12.2017 г., връчена на 07.02.2018 г. Със Заповед №Р-22221016007248-ЗИД-001 от 15.12.2017 г., издадена при условията на чл. 114, ал. 4 от ДОПК, е определен срок за извършване на ревизията до 18.06.2018 г. Във връзка с това е издадена Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221016007248-020-003 от 18.12.2017 г., връчена на 07.02.2018 г. Всички заповеди по хода на ревизионното производство са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК, след направени проверки и установени обстоятелства по чл. 32, ал. 1 от ДОПК. Заповед

№Р-22221016007248-ЗИД-001 от 15.12.2017 г. е издадена на основание чл. 114, ал. 4 от ДОПК от Г. П. Д., на длъжност изпълнителен директор на Националната агенция за приходите. Останалите заповеди са издадени от М. Й. С., оправомощена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221016007248-092-001 от 07.08.2018 г. /л.69-94/. ДР е връчен на 12.09.2018 г. по реда на чл. 32 от ДОПК, за което са приложени протоколи за проверка на адрес №1237733 от 14.08.2018 г. и №1399278 от 23.08.2018 г., и съобщение по чл. 32 от ДОПК. Жалбоподателят не е подал възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключила с обжалвания в настоящото производство Ревизионен акт /РА/ №Р-22221016007248-091-001 от 10.10.2018 г., издаден от М. Й. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - възложил ревизията и В. С. Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С.-ръководител на ревизията /л.88-94/. Ревизионният акт е връчен на 26.11.2018 г. по реда на чл. 32 от ДОПК, за което са приложени протоколи за проверка на адрес №1364138 от 19.10.2018г. и №1364139 от 05.11.2018 г., и съобщение по чл. 32, ал. 4 от ДОПК, поставено в ТД на НАП С. на 06.11.2016 г., свалено на 26.11.2018 г., изпратено по пощата с обратна разписка и публикувано в интернет на 06.11.2018 г. С РА са установени допълнителни задължения за данък по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 553 464,37 лв. за ревизираните данъчни периоди юни, август и септември 2016 г. и са начислени лихви за забава в размер на 112 434,43 лв., общо 665 898.80 лв. Въз основа на събраните в хода на ревизията доказателства, включително присъединени от досъдебното производство №3/2016 г. на ГД БОП и пр. №560/2015 г. на Специализирана прокуратура, инвойс фактури, международни товарителници /ЧМР/, банкови документи и друга съпътстваща документация, както и доказателствата, събрани при направените насрещни проверки ревизиращите са установили наличие на реално осъществени вътреобщностни придобивания на стоки, фактурирани на [фирма] от чуждестранните контрагенти „В. S. Z O. O.“ и „P. S.R.L.“, от страна на приходните органи са коригирани декларираните от дружеството резултати по ЗДДС, както следва:

1. Начислен ДДС в размер на 108 422,21 лв., вследствие неиздадени от ревизирания субект и невяклучени в дневниците за покупки и продажби протоколи по чл. 117 от ЗДДС.

Установено е от ревизиращия екип, че за извършените ВОП задълженото лице е издало протоколи по чл. 117 от ЗДДС, с които е начислен данък в размер на 428 240,80 лв. Протоколите са отразени в регистрите по чл. 124, ал. 1 от ЗДДС на дружеството за съответните данъчни периоди. Същите са описани в табличен вид на стр. 5 и стр. 6 от РА. При съпоставка на декларираните от жалбоподателя ВОП с декларираните от контрагента в Полша вътреобщностни доставки /ВОД/ е констатирано несъответствие, а именно - за част от вътреобщностните придобивания, реализирани през месеците август и септември 2016 г., ревизираният субект не е издал протоколи по чл. 117 от ЗДДС и не е деклариал получените доставки. Това обстоятелство е потвърдено и от данните, съдържащи се в международните товарителници и инвойс фактурите. Недекларираните от [фирма] доставки са на стойност 234 225,00 евро /458 104,28 лв./. Дължимият върху тази сума ДДС е в размер на 91 620,86 лв. Горните обстоятелства са констатирани и във връзка с издадените

инвойс фактури за извършени вътреобщностни доставки от „P. S.R.L.“, Италия. Чуждестранното дружество е декларирало извършени ВОД, с получател-жалбоподателя, но от своя страна последният не е издал протоколи по чл. 117 от ЗДДС, не е отразил ВОП в регистрите по чл. 124 от ЗДДС и не е начислил данък. Едновременно с това при проверка на банковите операции по банковата сметка на ревизираното лице е установено наличие на осъществен превод към чуждестранния контрагент на 31.03.2016 г. в размер на 42 952,00 евро. По данни от наличните инвойси относно доставките от италианското дружество е констатирано, че същите са в размер на 84 006,81 лв. Дължимият върху тази сума ДДС е в размер на 16 801,36 лв. Органите по приходите са приели, че на основание чл. 84 от ЗДДС във връзка с чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, ревизираният субект е следвало да издаде протоколи по чл. 117 от ЗДДС и да начисли данък върху осъществените вътреобщностни придобивания. Върху частта от документираните ВОП, за които лицето не е начислило данък съгласно изискването на закон, ревизиращият екип е установил задължения за ДДС общо в размер на 108 422,21 лв. в периодите юни, август и септември 2016 г. Досежно правото на приспадане на данъчен кредит по така издадените фактури от чуждестранни доставчици, за които жалбоподателят не е съставил протоколи по чл. 117 от ЗДДС ревизиращите са приели за неприложима разпоредбата на чл. 73а, ал. 1 от ЗДДС. Видно от мотивите на РД и РА, посочено е, че за прилагането си същата изисква доставката да не е укрита и данни за нея да са налични в счетоводството на получателя. В случая при многократни проверки на адреса за кореспонденция на [фирма] не е намерен негов представител или пълномощник и не са представени за проверка счетоводни документи и регистри на дружеството, включително в отговор на неколккратно изпратените на електронния му адрес искания за представяне на документи. При проверка на иззетата от ГД БОП документация също не е установено наличие на счетоводни регистри, оборотни ведомости или други вторични счетоводни документи на жалбоподателя.

2. Начислен ДДС в размер на 445 042,16 лв. за месец септември 2016 г. върху стойността на реализирани/липсващи стоки от ВОП.

Приходните органи приели за установено, че за стоките, получени от ВОП, ревизираният субект не е издал фактури за продажби, не е начислил ДДС и не е отчетел приходи от реализацията им. В дневниците за покупки и продажби на жалбоподателя за периодите от месец януари 2016 г. до месец септември 2016 г. включително, са отразени само протоколи по чл. 117 от ЗДДС за част от фактурите за реализирани вътреобщностни придобивания от „B. S. Z O. O.“ - Полша и са декларирани нулеви резултати за данък за внасяне и данък за възстановяване. В мотивите на РД и РА е посочено, че получените от жалбоподателя стоки от ВОП са с ограничен срок на годност и е следвало през периодите на придобиването им да бъдат реализирани или в противен случай бракувани. В дневниците за продажби на [фирма] не са отразени фактури за последващи доставки. Не са налице и протоколи за брак. В иззетите по досъдебното производство доказателства също не са открити такива документи, а не са представени и от задължения субект в хода на ревизията. Освен това не е установено жалбоподателят да е разполагал със собствен склад или с нает такъв. В дневниците му за покупки няма отразени издадени фактури за наем. Констатирано е, че отбелязаният в част от международните товарителници адрес за извършване на доставките е адресът за кореспонденция на ревизираното лице - [населено място], [улица] вх. Б, ет. 3. Същият се намира в жилищен блок и при направени многократни

посещения от страна на органите по приходите, на този адрес не е открит офис, представител или пълномощник на дружеството. Установено е, че по данни от инвойс фактурите и товарителниците, общото количество на доставените стоки е около 700 тона.

Ревизиращият екип е направил извод, че се касае за извършени директни продажби на стоките на трети лица, за които задълженият субект не е издал фактури и не е начислил данък върху добавената стойност. Предвид липсата на данни и доказателства, представени от жалбоподателя за датите на извършване на продажбите, органите по приходите са приели за дата на данъчното събитие по смисъла на чл. 25, ал. 1 от ЗДДС 30-то число на последния от ревизираните периоди. Приели са, че на основание чл. 86, ал. 1 от ЗДДС за извършените продажби на стоки, получени от ВОП, [фирма] е следвало да издаде данъчни документи, в които да посочи данъка на отделен ред, да включи размера на данъка при определяне на резултатите за съответните данъчни периоди в справките-декларации /СД/ по ЗДДС и да посочи издадените от него фактури в дневниците си за продажби. Тъй като това не е сторено от ревизираното лице, включително до момента на издаване на РА, на основание чл. 84 и чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС е начислен ДДС в размер на 445 042,16 лв. за месец септември 2016 г. върху данъчна основа в размер на 2 225 210,85 лв..

В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК от ревизирания субект до директора на дирекция ОДОП е постъпила жалба срещу констатациите на органите по приходите в процесния РА, с вх. № 53-06-8457/24.1.2018 г. по регистъра на ТД на НАП [населено място] /л.105-110/.

С Решение № 147/24.01.2019 г. на Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място] /л.14-18/, е потвърден Ревизионен акт №Р-22221016007248-091-001 от 10.10.2018 г., издаден от М. Й. С.- орган, възложил ревизията, и В. С. Г. - ръководител на ревизията, в оспорената част.

Приета по делото е административната преписка.

Видно от заключението на назначената по делото Съдебно- счетоводна експертиза /ССЕ/, която се кредитира от съда като компетентно изготвена, при използване на специални знания, вещото лице е дало следните отговори на поставените задачи: Експертизата не може да отговори на въпроса как са осчетоводени доставките от процесните фактури за ВОП, издадени от доставчиците "B. S. Z O. O." и "P. S.R.L. " в счетоводството на [фирма], тъй като от страна на [фирма] не са предоставени никакви документи от счетоводството. В приложените справки за всеки от месеците, за закупените стоки по изброените в Таблица № 2 протоколи и фактури, срещу всяка от посочените стоки от ВОП е вписана сметка 304 с номер, под който е описана съответния асортимент стока. Тъй като липсва друга счетоводна документация, за да се проследят счетоводните записвания при [фирма], не може да се отговори как и дали са осчетоводени доставките от процесните фактури за ВОП, издадени от доставчиците "B. S. Z O. O." и "P. S.R.L.". Вещото лице е категорично, че има плащане към "P. S.R.L.", в размер на 43,677.30 евро по про-форма инвойс ЗР/000073/Р16 от 29.03.2016 г., но такъв ВОП не е деклариран в отчетните регистри по ЗДДС за периода м.03.2016 г.-м.08.2016 г. На втория въпрос вещото лице е отговорило, че въз основа на приложените в делото банкови извлечения

от Разплащателна сметка на [фирма] в П. АД в BGN с IBAN: 38FINV91501016672641 и банкови бордера, е установено, че има плащания от [фирма] към "B. S. Z O. O." по фактури за покупки, които са декларирани от [фирма]. Тези плащания са посочени в Таблица № 3 от констативно- съобразителната част на заключението. Общо за изследвания период от м. 12.2015 г. до м.08.2016 г. декларираните покупки от ВОП са на стойност 1,094,780.23 евро, с доставчик B. S. Z O. O.", а платените суми към същия доставчик за този период са в общ размер на 1,044,620 евро. Остатъкът за плащане към доставчика е 50,160.23 евро. Вещото лице не може да се отговори дали тези плащания към доставчика са осчетоводени. На третия въпрос вещото лице е отговорило, че от страна на [фирма] не са предоставени никакви документи от счетоводството. От приложените в делото дневници за продажби, дневници за покупки и СД по ЗДДС за данъчни периоди: м. 12.2015 г., м.01, м.02, м.03, м.04, м.05, м.06, м.07.2016 г., от [фирма] не са декларирани посочените в РА ВОП на стоки от доставчиците "B. S. Z O. O." и "P. S.R.L.". На база на прегледаните документи в прокурорска преписка № 560/2015 г., експертизата установи, че има множество издадени инвойс-фактури от фирма „B. SP.ZO.O.“ към [фирма], които не са декларирани от жалбоподателя, съответно не са издадени протоколи по чл.117 от ЗДДС. Има също така ЧМР за доставки от „B. SP.ZO.O.“ към „К. БГ“, част от които могат да се обвържат с инвойс-фактурите, недекларирани от жалбоподателя, посочени в табличен вид. И.-фактурите, издадени от „B. SP.ZO.O.“ към [фирма], които не са осчетоводени при жалбоподателя, са на стойност 327 920 евро или 641 355.78 лв. И.- фактурите, за които експертизата е установила, че имат съпътстващи документи- товарителници за доставка на стоките до България с получател [фирма], са на обща стойност 134 420 евро или 262 902.67 лв. В таблица е отразено наличието на фактури с получател [фирма], към които експертизата не може да съотнесе съответно ЧМР, както и има ЧМР с получател [фирма], към които експертизата не може да съотнесе съответна фактура за покупка на стоки. На въпрос 4- дали придобитите стоки чрез процесните ВОП от доставчиците фигурират като налични в счетоводството на жалбоподателя, е даден отговор, че липсва такава информация от счетоводството на [фирма]. Във връзка с въпрос 5 вещото лице е отговорило, че фактът, че има издадени фактури-инвойс към [фирма] от доставчика „B. SP.ZO.O.“, както и товарителници за тези ВОП, които не са декларирани от жалбоподателя, говори за липса на редовно заведено счетоводство от жалбоподателя. Освен това експертизата установила, че има издадени фактури към [фирма] от

превозвачи за извършен международен транспорт от Полша до България, които не са декларирани от жалбоподателя. В Търговския регистър не е публикуван ГФО на [фирма] за 2016 г. Предвид липсата на декларирани стопански операции в отчетните регистри по ЗДДС - покупки от ВОП и транспортни услуги, говори, че не са спазени основните счетоводни принципи за ревизираните данъчни периоди.

***При така установената фактическа обстановка, Съдът достига до следните правни изводи:***

По силата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, Съдът преценява законосъобразността и обосноваването на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевирани доводи за нищожност на РА в обжалваната му част, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. Предвид това, че за валидността на акта съдът следи служебно и във връзка с доводите на жалбоподателя за нищожност на РА намира следното:

Обявяването на нищожността от съда може да се извърши по два начина – когато при оспорване на административен акт, в законово определения срок, съдът констатира, че актът е нищожен, и при изрично сезиране на съда с искане за прогласяване на нищожност – безсрочно по реда на чл. 149, ал. 5 от АПК. В двата случая за оспорването е необходимо да е налице правен интерес на оспорващия, като настоящия казус искането за прогласяване на нищожността на оспорения РА е направено с депозираната в срок жалба. Правен интерес за оспорващия, в по-широк смисъл ще е налице, когато с оглед правната сигурност и силата на присъдено нещо, каквато съдебният акт несъмнено има – се прогласи *erga omnes* какви са правните последици, респ. липсата на такива, от евентуална нищожност. Интересът на оспорващия е мотивиран и имплицитно свързан с правото му да може да изисква от всички участници в правния оборот да се съобразят с правноустановеното в съответното съдебно решение. Такъв интерес за оспорващия е налице, ако без това оспорване не би могъл да защити своите права и законни интереси, ако искането за прогласяване на нищожност е абсолютно необходим и единствен процесуален способ за правната му защита с оглед избягване на неблагоприятни правни последици. С други думи, правният интерес от обявяването на нищожността се състои в промяна в правното положение на заинтересувания, което настъпва в резултат от обявяване на нищожността. Процесуалноправният интерес е инструментът за защита на засегнатите права и интереси, представляващи същността на материалноправния интерес, и съотношението е като средство към цел. Това е причина за изискването, той да е налице към момента на

оспорването— подаване на жалбата или искането за обявяване на нищожност. Процесуалноправният интерес е положителна процесуална предпоставка, от категорията на абсолютните. Той следва да е личен, пряк и непосредствен. Пряко засягане е налице, когато със самия акт могат да бъдат засегнати или са засегнати права и законни интереси, регламентирани от материалното право, т.е. се изменят, отменят или ограничават права, или административният акт създава права на трето лице, с което уврежда оспорващия или за които той поражда задължения. Съдебният процес е пътят за осъществяването на материалното право и в тази връзка не би могло да бъде отказано на правоимащия да поиска от съда да прогласи нищожността на акт, който го уврежда или би го увредил. Особено след като законодателят не обвързва обявяването на нищожността на административен акт със срок. Следва да се има предвид уточнението, че не съществува правен интерес от искане за прогласяване на нищожност на административен акт, ако съдът вече се е произнесъл относно неговата законосъобразност да следи и за нищожност, и ако установи такава – да я прогласи – чл. 168, ал. 2 от АПК. Влезният в сила съдебен акт преклудира и правото по чл. 149, ал. 5 от АПК да се иска обявяването на нищожност без ограничение във времето. Това е гаранцията за стабилитета на административния акт— недопустимо е позоваване на нищожност, след като административният акт е преминал през съдебен контрол за законосъобразност. Във всички случаи, при оспорване на административните актове с искане за прогласяване на нищожност трябва да се докаже пред съда, че е налице засягане или предстоящо засягане на права или законни интереси. В тази връзка следва да се има предвид Решение № 5/17.04.2007 г. по к.д № 11/2006 г., съгласно което "прогресивният характер на легитимацията е възможност да се обжалват административните актове не само когато са налице пряко нарушени права, но и при предстоящо засягане на права". Правният интерес следва да е правомерен, личен и обоснован, както и да е налице към момента на предявяване на претенцията пред съда. Преценката в тази насока е в правомощията на съда за всеки конкретен казус.

На първо място, следва да се отбележи, че е спазен срокът по чл. 109 от ДОПК, с оглед надлежното упражняване на правомощието за образуване на процесното ревизионно производство— ревизионното производство е образувано с посочената по-горе ЗВР, изменена с последващи заповеди, в рамките на 5-годишния срок.

С оглед делегирането на правомощия по реда на чл. 112, ал. 2, т. 1, чл. 119 от ДОПК по делото е представена Заповед № РД-01-803/07.06.2017 г., издадена от Директор на ТД на НАП [населено място] за определяне



функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 и чл. 119, ал. 2 от ДОПК, касаеща М. Й. С. – на длъжност Началник сектор „Ревизии“ при Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП [населено място] – орган възложил ревизията и издател на процесния РА.

Съгласно разпоредбата на чл. 112, ал. 2 от ДОПК, ревизията може да се възлага от: т. 1 органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция или т. 2 изпълнителния директор на Националната агенция по приходите или определен от него заместник изпълнителен директор – за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски. Според нормата на чл. 7, ал. 1, т. 3 от Закон за Националната агенция по приходите (ЗНАП), органи по приходите са директорите на дирекции, началниците на отдели и сектори в НАП. М. С. е заемала именно длъжността началник сектор „Ревизии“, в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП- С.. Предвид представената по делото Заповед № РД-01-803/07.06.2017 г., издадена от Директор на ТД на НАП [населено място], следва изводът, че ЗВР, ЗИЗВР, заповедта за спиране и заповедта за възобновяване на ревизионното производство са издадени от компетентен за целта орган на приходната администрация, както и че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП и чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в кръга на определените им правомощия /в този смисъл Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. на ВАС/.

Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният Ревизионен акт съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Съдът не констатира съществени процесуални нарушения на административно-производствените правила.

Съдът констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите – негови издатели. Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент /ЕС/ № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива

1999/93/ЕО /ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г./; като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. Съгласно чл. 4 от ЗЕДЕУУ, автор на електронното изявление е физическото лице, което в изявлението се сочи като негов извършител. Титуляр на електронното изявление е лицето, от името на което е извършено електронното изявление. Адресат на електронното изявление може да бъде лице, което по силата на закон е длъжно да получава електронни изявления или за което въз основа на недвусмислени обстоятелства може да се смята, че се е съгласило да получи изявлението в електронна форма. По силата на чл. 13 от ЗЕДЕУУ електронен подпис е всяка информация в електронна форма, добавена или логически свързана с електронното изявление, за установяване на неговото авторство, а квалифициран електронен подпис е усъвършенстван електронен подпис, който отговаря на изискванията на чл. 16. Електронният подпис по ал. 3 има значението на саморъчен подпис. Страните могат да уговорят, че ще признават стойността на електронния подпис по ал. 1 и 2 на саморъчен в отношенията помежду си. В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал. 2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл. 184, ал. 1 от ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на Съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. Квалифицираният електронен подпис има значението на саморъчен подпис. За да е налице КЕП, е необходимо да е спазено изискването на чл. 26 от регламента. От изложеното следва, че доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Съгласно чл. 25, т. 1 от Регламент /ЕС/ № 910/2014 на ЕП и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО, в сила съгл. чл. 52 от 01.07.2016 г., както и на чл. 5, т. 2, предл. 2 и 3 от Директива 1999/93/ЕО НА ЕП и на Съвета от 13 декември 1999 г. относно правната рамка на Общността за електронните подписи, правната сила на електронния подпис не може да бъде оспорена на основание, че същият не се основава

на квалифицирано електронно удостоверение. Според чл. 28, ал. 1 от ЗЕДЕУУ /в посочената редакция/ доставчикът на удостоверителни услуги води електронен регистър /база данни/, в който публикува удостоверенията, които използва в дейността си като доставчик, издадените удостоверения и списъка на прекратените удостоверения.

Видно от ангажираните по делото доказателства и в частност от приложената справка от [фирма], от последното дружество са издавани удостоверения на М. С., В. Г., Г. Д.. Тези лица имат издадени валидни електронни подписи, за процесния период, като са приложени удостоверения за КЕП в електронно форма /л.248-270/. Ето защо Съдът намира, че ЗВР, както и последващите заповеди в рамките на ревизионното производство, както и РА са надлежно подписани.

Касателно издадения Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221016007248-092-001 от 07.08.2018 г., следва да се има предвид, че същият не е подписан като електронен документ, а е подписан чрез полагане на собственоръчни подписи на издателите му, видно от приложения РД в заверено копие /л.140-149/.

Съдът установи, че Решение № 147/24.01.2019 г., е издадено от компетентен административен орган, предвид приетите по делото Заповед №ЗЦУ-ОПР-42/19.12.2017 г., Заповед №57/16.01.2019 г. /л.19-20/. Решението е мотивирано.

Предвид гореизложеното, Съдът намира, че оспореният административен акт е постановен от материално компетентни органи с надлежно делегирани правомощия, властническото волеизявление е обложено в изискваната от закона форма, поради което доводите на жалбоподателя за нищожност на същия са неоснователни.

**По приложението на материалния закон съдът намира следното:**

Предмет на спора са установените на [фирма] с РА допълнителни задължения за данък по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 553 464,37 лв. за ревизираните данъчни периоди юни, август и септември 2016 г. и са начислени лихви за забава в размер на 112 434,43 лв., общо 665 898.80 лв.

[фирма] е вписано в Търговския регистър на Агенция по вписванията на 30.05.2014 г., със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], вх. Б. ет. 3, управлявано и представлявано от 04.01.2016 г. от И. П. И.. Предмет на дейност извършвана през периода- търговия на едро и дребно с мляко и млечни продукти. При справка в ИС на НАП е установено, че лицето няма регистрирани фискални устройства. Дружеството- жалбоподател е регистрирано по ЗДДС, считано от 24.06.2014 г. по избор, независимо от облагаемия оборот. Извършена е

дерегистрация при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС, считано от 01.12.2016 г. [фирма] няма назначени лица по трудови правоотношения към 30.09.2016 г.

Ревизията е първа за спорните периоди и вид данъчно задължение.

Безспорно установено е, че дружеството е подавало справки-декларации по ЗДДС и дневници за покупки и продажби за периодите от месец юни 2014 г. до месец август 2016 г. включително с деклариран нулеви резултати на данък за внасяне и за възстановяване.

Във връзка с извършваната ревизия в хода на същата са изготвени Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице №Р-22221016007248-040-001 от 18.11.2016 г., №Р-22221016007248-040-002 от 24.01.2017 г. и №Р-22221016007248-040-003 от 19.02.2017 г. Изискани са за проверка първични и вторични счетоводни документи, счетоводни регистри и търговска документация. Исканията са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК, поради ненамиране на управителя или упълномощено лице на адреса за кореспонденция. Документи не са представени.

Във връзка с постъпили средствата по банкови сметки на жалбоподателя е изискана информация от трети лица и е направено искане до Софийски районен съд /СРС/ за разкриване на банкова тайна. Издадено е Решение от 18.04.2017 г. на СРС, във връзка с което е изготвено Искане за представяне на документи, сведения и писмени обяснения от трети лица №Р-22221016007248-041-001 от 24.02.2017 г. до [фирма], ЕИК[ЕИК]. В протоколи №0836431 от 10.05.2017 г. и №0836442 от 23.05.2017 г. са отразени резултатите от направена проверка на документи, събрани в досъдебно производство №3/2016 г. на Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ /ГД БОП/ и преписка №560/2015 г. на Специализирана прокуратура. С Протокол №0788370 от 10.11.2016 г. и №0788376 от 08.02.2017 г. са присъединени копия от получени и издадени фактури на [фирма] за ревизираните периоди. С Протокол №0836431 от 10.05.2017 г. за преглед на документи и доказателства, събрани по досъдебно производство №3/2016 г. на ГД БОП и пр. №560/2015 г. на Специализирана прокуратура, са присъединени протоколи за разпити на лица, свързани с ревизираното дружество.

Във връзка с декларираните от задълженото лице вътреобщностни придобивания /БОП/- сухо мляко, извара и суроватка, от доставчици „В. S. Z O. O.“, VIN PL5861021360 и „P. S.R.L.“, с VIN IT01823340433, по реда на Регламент /ЕС/ №904/2010 на Съвета от 7 октомври 2010 година относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност е изпратена молба с

референтен номер V. BG 023963 PL rrrrrr 20170214 AF RI за обмен на информация до приходната администрация на Република Полша.

На основание чл. 45 от ДОПК са инициирани насрещни проверки на дружествата, посочени в международните товарителници като превозвачи на стоки, получени от жалбоподателя от други страни членки на Европейския съюз /ВОП/. За резултатите са изготвени протоколи за извършени насрещни проверки.

По смисъла на чл. 13, ал. 1 от ЗДДС, вътреобщностно придобиване е придобиване на правото на собственост върху стока, както и фактическото получаване на стока в случаите по чл. 6, ал. 2, която се изпраща или транспортира до територията на страната от територията на друга държава членка, когато доставчикът е данъчно задължено лице, което е регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка. Като се има предвид цитираната правна норма и по аргумент от разпоредбата на чл. 45, т. 1 и т. 2 от Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, за доказването на ВОП е необходимо да е налице документ за доставката- фактура, издадена от чуждестранния доставчик, както и документи, доказващи наличието на осъществен транспорт на стоката от територията на една държава членка до територията на друга държава членка и придобиване на правото на собственост върху стоката от получателя.

Съгласно чл. 63, ал. 1 от ЗДДС, данъчното събитие при ВОП възниква на датата, на която би възникнало и при доставки на територията на страната, а именно на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена /чл. 25, ал. 2 от ЗДДС/, съответно данъкът става изискуем в срока по чл. 63, ал. 3 от ЗДДС. Съгласно чл. 84 от ЗДДС данъкът при ВОП е изискуем от лицето, което извършва придобиването.

Съгласно чл. 86, ал.1 ЗДДС регистрирано лице, за което данъкът е станал изискуем, е длъжно да го начисли, като: 1. издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред; 2. включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл. 125 за този данъчен период; 3. посочи документа по т. 1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период. Според новелата на ал.2 данъкът е дължим от регистрираното лице за данъчния период, през който е издаден данъчният документ, а в случаите, когато не е издаден такъв документ или не е издаден в срока по този закон - за данъчния период, през който данъкът е станал изискуем.

По силата на чл. 117, ал. 1, т. 1 от ЗДДС получателят издава протокол, който е длъжен да отрази едновременно в дневника за покупки и в дневника за продажби за съответния период.

Съгласно чл.125, ал.1 ЗДДС за всеки данъчен период регистрираното лице подава справка-декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл. 124, с изключение на случаите по чл. 159б. В разпоредбата на чл.124, ал.1 ЗДДС е визирано, че регистрираните лица по този закон водят задължително следните регистри: 1. дневник за покупките; 2. дневник за продажбите.

В хода на ревизията е установено, въз основа на събраните доказателства и отчетните регистри, че за периода 01.2016 г.-10.2016г. „К. БГ Е. осъществява ВОП на голямо количество сухо мляко, извара и суроватка от попския си контрагент „В. SP.Z.O.O." - Полша. Установеното общо количество на доставените стоки е в размер на приблизително 699,5 тона и обявена стойност 2141204,04 лв. В отчетните регистри за извършени продажби се установява, че няма сделки за реализиране на закупените стоки, както и липсват отразени последващи продажби/реализиране на стоки, протоколи за брак или преотстъпване на собствеността към трети лица, няма отразени фактури за наем на складово помещение или каквито и да е данни за ползван нает склад или база за съхранение на стоки. От транспортните документи е видно, че транспорта при някои ВОП приключва в [населено място], [улица], вх. Б, ет.3, ет.1, адреса на дружеството- жалбоподател, представляващ жилищна сграда. В документацията/спецификацията към СМР- та срока се съдържат данни за годност на сухото мляко- 18 месеца от датата на производство, изтичащ е края на 2017 г. и началото на 2018 г., т.е. до издаване на РД е следвало стоката да се реализира или бракува, за което липсват обективни находки. На следващо място са констатирани са сделки по ВОП с "P. S.R.L." с ДДС номер на чуждестранен контрагент с VIN IT01823340433. Извършена е съпоставка на отразените сделки по ВОП към българския търговец в ПП VIES за установяване на разлики. След анализ на предоставените отчетни регистри за продажби със справките-декларации по ЗДДС се установиха разлики с "P. SRL" - Италия в размер на 84006,81 лв. Дружеството декларира продажба на стоки към българския търговец, но от страна на „К. БГ Е. сделката не е обявена и не е издаден протокол по чл. 117 от ЗДДС и съответно не е начислен данък в размер на 16801,36 лв. При прегледа на движението на средства по банковите сметки на РЛ е виден извършен превод към чуждестранния контрагент от дата 31.03.2016 г. в размер на 43 677,00 евро (85 424,79 лв.). Няма яснота за последващата реализация на закупените стоки, не са отразени продажбите са представени доказателства за наличие в склад или преотстъпване към трети лица, бракуване и др., поради което е прието, че закупените стоки, обект на ВОП са реализирани и не са отчетени продажбите в регистрите

съгласно реда на чл. 125 от ЗДДС. В случая, за дата на извършване на продажбите /дата на данъчно събитие/, ревизията приема 30-то число на месеца, последен от ревизирания период, 30.09.2016 г. Т.е. към 30.09.2016 г. „К. БГ Е. на основание чл.86, ал.1 ЗДДС е следвало да издаден данъчен документ, в който да посочи данъка на отделен ред, да включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка - декларация по чл.125 от ЗДДС за този период и да посочи документа в дневника за продажби за съответния данъчен период, каквито действия не са предприети от ревизираното лице. Поради това правилно е начислен ДДС за липсващата/реализирана стока на стойност общо 2225210.85 лв. в размер на 445042.16 лв.

За ревизирания период са обявени само сделки по ВОП от "В. S. Z O. O." с ДДС номер на чуждестранен контрагент PL5861021360.

Извършени са служебни проверки в информационните програми на НАП - СУП, V. 14, Справки ЕСФП и др., резултатите от които са намерили отражение в РД. От страна на ревизираното лице не са представени аналитични справки и хронологии на счетоводни сметки от групи 20, 30, 40, 50, 60 и 70, няма представени оборотни ведомости по месеци справки за завеждането на стоките и изписването им при продажба, както и отразяването на приходите в счетоводството на дружеството, както и направените разходи за закупуването на стоките.

Деклариран е осъществен ВОП на стоки по смисъла на чл.13, ал. 1 от ЗДДС /сухо мляко, суроватка на прах и извара/, чиито доставчик е данъчнозадължено лице, регистрирано за целите на ДДС в държава членка на ЕС Полша. Данъчното събитие в този случай възниква на датата, на която приключва транспортът на стоката на територията на страната, а начисляването на дължимия за вътреобщностното придобиване данък следва да се извърши от придобиващия с протокол, издаден по реда на чл. 117 от ЗДДС.

В отчетните регистри „К. БГ Е. е обявило сделки, като за да се потвърдят салдата по сделките и да се установи реалността им е регистрирана молба за обмен на информация с чуждестранна приходна агенция до Полша с №P-22221016007248- ЦЗ9-001/09.02.2017 г. за чуждестранен контрагент "В. S. Z O. O." с ДДС номер на чуждестранен контрагент PL5861021360. Получени са Уведомления по чл.12 от Регламент 904/2010.

Видно от отчетните регистри по чл. 125 от ДОПК е, че няма подадени справки декларации за данъчни периоди: 01.09.2016- 30.09.2016 г и за последващите периоди, за да се установи отразяването на ВОП и съответното реализиране на стоките.

При прегледа на приложените писмени доказателства, включително в

отчетните регистри, липсват такива за продажба/ реализиране на стоки, както и протоколи за брак или преотстъпване на собствеността към трети лица, като за периода на придобиването на стоките от контрагента „В. SP.Z.O.O.“ - Полша и "P. S R L " с VIN IT01823340433, няма отразени фактури за наем на складово помещение или каквито и да е данни за ползван нает склад или база за съхранение на стоки. Установено е движение по банковите сметки на ревизираното лице относно извършени валутни преводи към „В. SP.Z.O.O.“ - Полша и "P. S R L ", без описание за основанията на трансфера към контрагента, което потвърждава стокооборота между участниците в сделките, респ. [фирма] като придобиващ във ВОП.

Предвид изложеното, следва да се приеме за установено по безспорен начин осъществени от жалбоподателя ВОП на стоки от "В. S. Z O. O."-м.09.2016 г. по смисъла на чл.13, ал. 1 от ЗДДС, за което „К. БГ Е. е следвало, съгласно чл. 117, ал.1 от ЗДДС задължително да издаде протокол, на основание чл.84 от ЗДДС в качеството си на регистрирано лице- получател на доставки. За сумата в размер на 458104,28 лв. и ДДС в размер на 91620,86 лв. не са издадени протоколи.

Същото така се установи наличие на извършено ВОП на стоки от "P. SRL" с VIN IT01823340433 в м.05.2016 г. по смисъла на чл.13, ал.1 от ЗДДС, за което „К. БГ Е. е следвало, съгласно чл. 117, ал.1 от ЗДДС задължително да издаде протокол, на основание чл.84 от ЗДДС в качеството си на регистрирано лице- получател на доставки. За сумата в размер на 84006.81 лв. и ДДС в размер на 16801,36 лв. не е издаден протокол.

Изложеното до тук се потвърждава и от приетата по делото и кредитира от съда ССЕ, посочено по- горе. Вещото лице дава заключение, че фактът, че има издадени фактури-инвойси към [фирма] от доставчика „В. SP.ZO.O.“, както и товарителници за тези ВОП, които не са декларирани от жалбоподателя, говори за липса на редовно заведено счетоводство от жалбоподателя. Освен това експертизата установи, че има издадени фактури към [фирма] от превозвачи за извършен международен транспорт от Полша до България, които не са декларирани от жалбоподателя. Не е предоставена информация на вещото лице от счетоводството на [фирма]. В Търговския регистър не е публикуван ГФО на [фирма] за 2016 г. Вещото лице е категорично, че предвид липсата на декларирани стопански операции в отчетните регистри по ЗДДС- покупки от ВОП и транспортни услуги, не са спазени основните счетоводни принципи за ревизираните данъчни периоди.

В тази връзка следва да се отбележи, че съгласно чл.73а, ал.1 от ЗДДС



при доставки, данъкът за които е изискуем от получателя, правото на приспадане на данъчен кредит е налице и когато получателят не е спазил изискванията на чл. 72 и/или доставчикът на стоката не е издал документ, и/или получателят не разполага с документ по чл. 71, т. 2, 4, 5 и 10, ако доставката не е укрита и данни за нея са налични в счетоводството на получателя. В случая, получените доставки от [фирма] не са посочени нито в отчетните регистри по ЗДДС, нито в счетоводството на ревизираното лице, в резултат на което, за установените при ревизията, но недекларирани ВОП, дружеството не може да упражни правото на приспадане на данъчен кредит, но следва да начисли ДДС.

По данъчни периоди установените задължения по ЗДДС са както следва:

1. За данъчен период от 01.06.2016 г. до 30.06.2016 г.

За периода е подадена СД по ЗДДС вх.№ 22102811192/14.07.2016 г. извън срока по чл. 125, ал.5 от ЗДДС с резултат ДДС за внасяне в размер на 0 лв. Предвид това, законосъобразно на основание чл.84 и чл.86, ал.1 и ал.2 от ЗДДС, върху сумата на недекларираните ВОП за периода 01.05.2016 г. - 31.05.2016 г. от "P. S.R.L."- Италия е начислено ДДС със ставка 20 % общо в размер на 16 801,36 лв. при данъчна основа в размер на 84006,81 лв. и на основание чл.175 от ДОПК, във връзка с чл.1 от ЗЛДТДПДВ за невнесените в срок суми в размер на 16 801,36 лв. се дължи лихва в размер на 3 817.95 лв.

2. За данъчен период от 01.08.2016 г. до 31.08.2016 г.

За периода е подадена СД по ЗДДС вх.№ 22102857550/13 09 2016 г в срока по чл. 125. ал 5 от ЗДДС с резултат ДДС за внасяне в размер на 0,00 лв.

Предвид това, законосъобразно на основание чл.84 и чл. 86, ал.1 и ал.2 от ЗДДС, върху сумата на недекларираните ВОП за периода 01.07.2016 г. – 31.07.2016 г. от „B. SP.Z.O.O.“- Полша е начислено ДДС със ставка 20 % общо в размер на 45690,53 лв. при данъчна основа в размер на 228452,68 лв. И на основание чл.175 от ДОПК, във връзка с чл.1 от ЗЛДТДПДВ за невнесените в срок суми в размер на 45690,53 лв. се дължи лихва в размер на 9595.78 лв.

3. За данъчен период от 01.09.2016 г до 30.09.2016 г.

За периода не е подадена СД по ЗДДС. Предвид това, законосъобразно на основание чл.84 и чл.86, ал.1 и ал.2 от ЗДДС, върху сумата на недекларираните ВОП от „B. SP.Z.O.O.“- Полша е начислен ДДС със ставка 20 % общо в размер на 45930,32 лв. при данъчна основа в размер на 229651,60 лв. На основание чл.79, ал.3 от ЗДДС във връзка с чл.86, ал.1 ЗДДС, за установената липса на стока в размер общо на 2225210,85 лв. е начислен ДДС в размер на 445042,16 лв. И на основание чл.175 от ДОПК,

във връзка с чл.1 от ЗЛДТДПДВ за невнесените в срок суми в размер на 490972,48 лв. се дължи лихва в размер на 99020.70 лв.

С оглед изложеното, доводите на жалбоподателя се явяват неоснователни, поради което следва жалбата да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, основателна се явява претенцията на ответника за присъждане на разноски, като тя следва да бъде уважена. Общият материален интерес по делото, в това число главница и лихви е в размер на 665 898.80 лв., поради което на основание чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, дължимото юрисконсултско възнаграждение е в размер на 9 188.99 лева.

***По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III-во отделение, 73-ти състав на основание чл. 160 от ДОПК,***

### **Р Е Ш И:**

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от И. П. И. против Ревизионен акт № Р- 22221016007248-091-001 от 10.10.2018 г., издаден от М. Й. С.- орган, възложил ревизията и В. С. Г.- ръководител на ревизията, потвърден в оспорената част с Решение № 147/24.01.2019 г. на Директор на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите, с който са установени задължения по ЗДДС за данъчни периоди м. 06, м. 08 и м. 09.2016 г. в размер на 553 464.37 лв. главница и 112 434.43 лв. лихви за забава.

**ОСЪЖДА** [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика", Централно управление на Национална агенция по приходите, [населено място] юрисконсултско възнаграждение в размер на 9 188.99 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: